

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
Broj 16 0 U 001698 24 Uvp
Banja Luka, 01.07.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Darka Stamenića i Ljiljane Bošnjak Glizijan, članova vijeća, uz učešće Sonje Savić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D. B. iz B., R. S., ulica [...], zastupan po Aleksandru Jankoviću, advokatu iz Novog Grada, ulica Njegoševa 27 (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 15.02-364-226/21 od 21.06.2022. godine, tuženog Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, u predmetu naknade troškova upravnog postupka, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 001698 22 U od 08.12.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj 01.07.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Tužilac se odbija sa zahtjevom za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kao i zahtjev tužioca i J. S. (zainteresovano lice) za nadoknadu troškova upravnog spora. Tim aktom odbijena je žalba tužioca izjavljena na zaključak Opštine Novi Grad, Odjeljenja za prostorno uređenje i stambeno-komunalne poslove, Odsjek za urbanizam i prostorno planiranje (prvostepeni organ) broj 03/12-364-30/19 od 21.07.2021. godine, kojim je tužilac obavezan da zainteresovanom licu zastupanom po Goranu Bubiću advokatu iz Banjaluke, nadoknadi troškove upravnog postupka u iznosu od 2141,10 KM.

U obrazloženju presude nižestepeni sud se poziva na odredbe člana 38 stav 1, 45 stav 1, 103 stav 2 i 4 i 197 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP), navodeći da je osporeni akt donesen u izvršenju presude nižestepenog suda broj 16 0 U 001939 21 U od 26.05.2021. godine, te da je tuženi u svemu ispoštovao upute suda iz navedene presude. Navodi da se radi o postupku za izdavanje lokacijskih uslova za izgradnju pomoćnog objekta, pokrenut po zahtjevu tužioca, u kojem je zainteresovanom licu priznato svojstvo stranke. Ističe da je zaključkom prvostepenog organa broj 03/12-364-30/19 od 13.05.2020. godine, postupak obustavljen, jer je tužilac od istog odustao, s tim da je podneskom od 27.03.2020. godine, zainteresovano lice tražilo nadoknadu troškova postupka u iznosu od 2141,10 KM. Smatra da je tuženi suprotno navodima tužioca pravilno utvrdio da se u konkretnom slučaju radi o složenom postupku, a da je to tako govori činjenica da je privredno društvo „Radis“ d.o.o. iz Istočnog Sarajeva, u postupku izjavilo da nije za tužioca sačinilo urbanističko-tehničke uslove, što postupak čini

kompleksnijim, zbog postojanja eventualne zloupotrebe licence tog privrednog društva. Sud ne spori činjenicu da je zainteresovano lice pravnik po zanimanju, ali bez obzira na tu činjenicu ima pravo angažovati punomoćnika iz reda advokata da je zastupa u ovoj upravnoj stvari. Oспорava navode tužioca da osporeni akt nema adekvatno obrazloženje, te zaključuje da su troškovi pravnog zastupanja bili ne samo opravdani, već i nužni, pa kao takvi pripadaju zainteresovanom licu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava navode iz pobijane presude, te ističe da je pogrešno primjenjena odredba člana 45 stav 1 u vezi sa članom 103 ZOUP. Smatra da je obrazloženje osporenog akta u suprotnosti sa odredbom člana 197 stav 2 istog zakona, te osporava zainteresovanom licu status stranke u postupku izdavanja lokacijskih uslova, koji je obustavljen zaključkom prvostepenog organa od 13.05.2020. godine. Ukazuje da je parcela zainteresovanog lica udaljena više od 3,8 metara od njegove parcele na kojoj gradi pomoći objekat – nadstrešnicu sa vrtnim ognjištem u naselju D. R.. S tim u vezi, poziva se na odredbe člana 40 i 103 stav 3 Pravilnika o opštim pravilima urbanističke regulacije i parcelizacije („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 115/13). Mišljenja je da u ovom postupku nema stranaka sa suprotstavljenim interesima, u smislu odredbe člana 103 stav 2 ZOUP na koju se poziva nižestepeni sud u pobijanoj presudi, a ni zastupanje zainteresovanog lica u postupku nije bilo nužno i opravdano, odnosno ne radi se o složenom postupku kako to pogrešno tvrdi nižestepeni sud. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine i vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, uz nadoknadu troškova upravnog spora.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije.

J. S., zainteresovano lice nije dala odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, kao i spise predmeta upravnog postupka i upravnog spora, na osnovu odredbe člana 39 ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužilac pokrenuo postupak za izdavanje lokacijskih uslova za izgradnju pomoćnog objekta. U tom postupku zainteresovanom licu je priznato svojstvo stranke, ali je postupak obustavljen zaključkom prvostepenog organa broj 03/12-364-30/19 od 13.05.2020. godine, jer je tužilac od odustao od daljeg vođenja postupka. Zainteresovano lice je podneskom od 27.03.2020. godine, postavilo zahtjev za nadoknadu troškova postupka u iznosu od 2141,10 KM, kojem je zahtjevu udovoljeno zaključkom prvostepenog organa broj 03/12-364-30/19 od 21.07.2021. godine, čime je tužilac obavezan da zainteresovanom licu zastupanom po Goranu Bubiću advokatu iz Banjaluke, nadoknadi troškove upravnog postupka u navedenom iznosu. U žalbenom postupku zaključak prvostepenog organa je potvrđen osporenim aktom, a pobijanom presudom odbijena je tužba i održan na snazi osporeni akt iz razloga koji su navedeni u uvodnom dijelu obrazloženja ove presude.

Pobijana presuda je pravilna.

Odredbom člana 45 stav 1 ZOUP je propisano da stranka, odnosno njen zakonski zastupnik može odrediti punomoćnika koji će je zastupati u postupku, osim u radnjama u kojima je potrebno da sama stranka daje izjave, dok je odredbom člana 46 stav 1 istog zakona, propisano da punomoćnik može biti advokat, advokatsko društvo ili zaposleni kod službe za

besplatnu pravnu pomoć, za pravna lica zaposleni kod tog pravnog lica, a za fizička lica bračni, odnosno vanbračni supružnik stranke ili srodnik stranke po krvi ili po tazbini.

Odredbom člana 103 stav 1 ZOUP je propisano da svaka stranka snosi po pravilu, svoje troškove prouzrokovane postupkom, kao što su: putni troškovi, izgubljena zarada, izdaci za takse, pravno zastupanje, stručno pomaganje i sl., dok je stavom 3 istog člana, propisano da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kad je tako zastupanje bilo nužno i opravdano.

Nesporo je da svaka stranka u postupku, pa time i zainteresovano lice može angažovati punomoćnika iz reda advokata, koji će je zastupati u predmetnom postupku, osim u radnjama u kojima je potrebno da kao stranka sama daje izjave. Po pravilu, svaka stranka snosi svoje troškove prouzrokovane postupkom, među koje spadaju i troškovi pravnog zastupanja, pri čemu se troškovi pravnog zastupanja nadoknađuju samo u slučajevima kad je zastupanje bilo nužno i opravdano.

Zainteresovano lice u predmetnom postupku u svojstvu punomoćnika zastupao je Goran Bubić advokat iz Banjaluke, kako to proizlazi iz priložene punomoći i zapisnika o usmenoj raspravi broj 03/12-364-30/19 od 13.02.2020. godine. Angažovani punomoćnik je nakon donošenja zaključka prvostepenog organa broj 03/12-364-30/19 od 13.05.2020. godine, kojim je obustavljen postupak povodom zahtjeva tužioca za izdavanje lokacijskih uslova za izgradnju pomoćnog objekta – nadstrešnice sa vrtnim ognjištem u naselju R., opština N. G., podnio zahtjev (27.05.2020. godine) za nadoknadu troškova upravnog postupka u ukupnom iznosu od 2141,10 KM, kojem je udovoljeno zaključkom prvostepenog organa broj 03/12-364-30/19 od 21.07.2021. godine, održan na snazi osporenim aktom.

Pravilno nižestepeni sud izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju radi o složenom postupku, jer su tužilac i zainteresovano lice ne samo stranke sa suprotstavljenim interesima, već i činjenični supstrat upravne stvari upućuje na takav zaključak. Činjenica da je zainteresovano lice pravnik ne ograničava mu pravo angažovanja punomoćnika iz reda advokata, što je isti u konkretnom slučaju i učinio, tako da su neosnovani navodi tužioca da zainteresovanom licu ne pripada pravo na nadoknadu troškova upravnog postupka, obustavljen zaključkom od 13.05.2020. godine, jer je tužilac odustao od daljeg vođenja postupka.

Kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na pravilnost odlučivanja nižestepenog suda, jer su za iste dati valjani i argumentovani razlozi u pobijanoj presudi, po ocjeni ovog suda nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti sadržan u odredbi člana 35 stav 2 ZUS, tako da se zahtjev odbija, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 istog zakona.

Budući da je tužilac odbijen sa zahtjevom, to mu shodno odredbi člana 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 63/11) po načelu argumentum a contrario, ne pripadaju troškovi upravnog spora, pa je zahtjev za priznavanje troškova upravnog spora, odbijen kao neosnovan.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić